

vil modtage VE-beviser. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med de overgangsbestemmelser om afregning af VE-elektricitet, som fastsættes i medfør af § 58, stk. 3 og § 59, stk. 1 og 3. Når VE-elektricitet ikke længere afregnes efter overgangsreglerne, er det hensigten, at producenten i stedet for tildeles VE-beviser i forhold til elproduktionen. Markedsprisen for VE-beviser samt markedsprisen for den leverede mængde elektricitet udgør herefter den samlede afregning for VE-elektricitet. Stk. 2 giver også miljø- og energiministerens bemyndigelse til at fastsætte alle nødvendige regler for, at VE-beviser kan *udstedes* på forsvarlig vis. Miljø- og energiministeren kan herunder fastsætte regler om, hvem der udsteder VE-beviserne og regler om kontrol med udstedelsen.

Stk. 2 bemyndiger endvidere miljø- og energiministeren til at fastsætte regler om *tildeling* af VE-beviser. Miljø- og energiministeren kan således bl.a. fastsætte regler om, hvor mange kWh et VE-bevis skal repræsentere samt regler om, hvorledes denne mængde VE-elektricitet skal opgøres. Afhængig af hvordan markedet for VE-beviser bliver udformet, er det således muligt, at VE-beviserne vil blive tildelt i forhold til den mængde VE-elektricitet, der leveres til elnettet. Miljø- og energiministeren kan også fastsætte regler om, at det antal kWh, der skal til for at få tildelt ét VE-bevis, varierer i forhold til den anvendte energikilde eller teknologi. Bestemmelsen bemyndiger endvidere miljø- og energiministeren til at fastsætte regler om tildeling af VE-beviser til producenter samt om kontrol hermed.

Endelig bemyndiger stk. 2 miljø- og energiministeren til at fastsætte regler om *omsætning* af VE-beviser. Miljø- og energiministeren kan i medfør heraf fastsætte regler om, hvorledes omsætningen af VE-beviser kan tilrettelægges og registreres. Miljø- og energiministeren kan f.eks. fastsætte regler om, at VE-beviser, der er opkøbt til brug for opfyldelse af købsforpligtelsen i § 61, registreres i et særligt register. Den i elforformaftalen omtalte udredning om organisering af handlen med vedvarende energi vil klarlægge, hvilke nærmere regler der er behov for at fastsætte i medfør af denne bestemmelse.

Til § 61

Bestemmelsen pålægger alle elforbrugere en pligt til at købe VE-beviser i forhold til deres elforbrug fra et af ministeren fastsat tidspunkt. Elforbrugere er berettiget til at købe flere VE-beviser, end de er forpligtiget til. Den mængde VE-beviser elforbrugere her i landet har pligt til at købe, fastsættes årligt af miljø- og energiministeren. Folketingets Energipolitiske Ud-

valg vil efter bestemmelsen i § 3 blive orienteret om købsforpligtelsens størrelse. Mængden vil blive fastsat med henblik på opfyldelse af det i elforformaftalen omtalte mål om, at 20% af elforbruget her i landet ved udgangen af 2003 dækkes af VE-elektricitet. Mængden vil blive fastsat således, at købsforpligtelsen ikke er større end det antal VE-beviser, som forventes at være til rådighed.

Det følger af stk. 2, at miljø- og energiministeren nedsætter købsforpligtelsen efter stk. 1 i de tilfælde, hvor det viser sig umuligt at opfylde denne. Denne bestemmelse skal ses i sammenhæng med, at det i elforformaftalen er forudsat, at købsforpligtelsen kan reguleres. Dette kan f.eks. vise sig nødvendigt som følge af naturlige svingninger i produktionen af VE-elektricitet, f.eks. i et svagt vindår eller naturlige svingninger i varmebehovet og dermed i produktionen af varmebunden VE-elektricitet på biomassefyrede kraftvarmeanlæg.

Til § 62

Bestemmelsen i stk. 1 fastsætter, at de forsyningspligtige virksomheder varetager forpligtelsen til at købe VE-beviser for de elforbrugere, som ikke har eller ønsker at benytte sig af - frit eller leverandørvalg, eller som kun opfylder en del af deres købsforpligtelse ved egenproduktion.

Stk. 2 fastlægger, at elforbrugere, der frit kan vælge leverandør efter bestemmelsen i § 7, enten kan varetage købsforpligtelsen på egen hånd eller kan anmode den forsyningspligtige virksomhed om at indkøbe VE-beviser på deres vegne. Elforbrugere med frit leverandørvalg kan også anmode andre end den forsyningspligtige virksomhed om at indkøbe VE-beviser. Såfremt der gøres brug af denne mulighed, påhviler ansvaret for opfyldelse af købsforpligtelsen dog som udgangspunkt fortsat den pågældende elforbruger.

Stk. 3 bemyndiger miljø- og energiministeren til at fastsætte nærmere regler om dokumentation af opfyldelsen af købsforpligtelsen. Den nærmere udformning af regler om, hvornår og hvordan opfyldelsen af købsforpligtelsen efter § 61 skal dokumenteres, afhænger af den i elforformaftalen omtalte udredning om et marked for vedvarende energi. Det vil f.eks. kunne fastsættes, at dokumentation for opfyldelse af købsforpligtelsen skal foretages årligt.

Det er hensigten, at en elforbrugers forpligtigelse til at aftage VE-beviser kan opfyldes helt eller delvist ved egen produktion af VE-elektricitet. Såfremt elforbrugeren i egen installation har tilsluttet et anlæg, som producerer VE-elektricitet - som det f.eks. er tilfældet med solceller i bygninger - kan forpligtelsen til at